

Sygn. akt VI P 123/17 Pm

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Beata Piórek
Protokolant:	sekr. sądowy Magdalena Paplińska

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2017 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy Starostwa Powiatowego w P.

przeciwko I. M.

o odszkodowanie

I. oddala powództwo,

II. zasądza od powoda Starostwa Powiatowego w P. na rzecz pozwanej I. M. kwotę 1.367 zł (jeden tysiąc trzysta sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI P 123/17 Pm

UZASADNIENIE

Starostwo Powiatowe w P. pozwem z dnia **7 marca 2017 r.** wniosło przeciwko I. M. o zasądzenie na jego rzecz kwoty 6.582,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwanej odpisu pozwu do dnia zapłaty tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przez pozwaną pracodawcy, a także o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 1 10 2014r. pozwana przedłożyła Naczelnikowi Wydziału(...) do podpisu projekty dwóch decyzji w przedmiocie zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenie pozwolenia na budowę .

1. Nr (...) datowanej na dzień 4 09 2014r. do sprawy Nr (...)datowanej na dzień 4 09 2014r. do sprawy (...), w której wniosek został złożony w dniu 3 lipca 2014r. , w której wniosek został złożony w dniu 3 lipca 2014r.

2. Nr (...) datowanej na dzień 8 09 2014r. do sprawy (...), w której wniosek został złożony w dniu 11 czerwca 2014r.

Z uwagi na przekroczenie ustawowego terminu załatwienia sprawy(...)Wojewoda (...) nałożył na powoda karę pieniężną w kwocie 13 500 zł na podstawie art. 35 ust6 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. prawo budowlane z uwagi na niewydanie decyzji w sprawie pozwolenia na budowę w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji organ wyższego stopnia wymierza temu organowi karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Na skutek wywiedzionego przez powoda zażalenia Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego zmienił postanowienie Wojewody (...) w ten sposób , że wymierzył powodowi karę pieniężną w wysokości 12 500 zł , skarga wywiedziona

przez powoda do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. została prawomocnie oddalona wyrokiem z dnia 13 maja 2016r. sygn.. akt (...). Powód uiszczył nałożoną karę , która w jego ocenie stanowi szkodę wyrządzoną przez pozwaną . Pozwana była samodzielny doświadczonym pracownikiem znającym procedurę administracyjną , terminy rozpoznawania spraw w zakresie wynikający m z ustawy prawo budowlane i skutki niedochowania tych terminów. Z treści uzasadnień postanowień o nałożeniu kary a także z treści uzasadnienia wyroku wynika , że pozwana nie dopełniła obowiązków w zakresie należy tego prowadzenia sprawy. W aktach sprawy brak jest dokumentów , które świadczyłyby o braku możliwości terminowego rozpoznania sprawy. Zgodnie z zakresem obowiązków pozwanej oraz upoważnienia udzielonego pozwanej przez Starostę G. z dnia 29 11 2011r. pozwana była uprawniona i zobowiązana do podpisywania wszystkich pism w toku postępowania administracyjnego z wyłączeniem jedynie samych decyzji. Do obowiązków pozwanej jako samodzielnego doświadczonego pracownika należało zatem przeprowadzenie postępowania administracyjnego od momentu jego wszczęcia poprzez ewentualne wezwanie do uzupełnienia braków wniosku i wydanie wymaganych prawem postanowień aż po przygotowanie i przedłożenie do podpisu poprawnego merytorycznie projektu decyzji administracyjnej w czasie umożliwiającym podpisanie decyzji przez osobę uprawnioną w terminie przewidzianym przez ustawodawcę na załatwienie sprawy. Poza sporem jest , że pozwana nie wykonała tych obowiązków , nie wystosowała do wnioskodawcy z zachowaniem wymogów prawa niezbędnych wezwań ani postanowień , a sam projekt decyzji przedłożyła już po upływie ustawowego terminu załatwienia sprawy. Bezpośrednim skutkiem działania pozwanej było wymierzenie Starości G. kary pieniężnej za nieterminowe załatwienie sprawy.

Wysokość odszkodowania została ustalona zgodnie z art. 119 k.p. w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia przysługującego pracownikowi w dniu wyrządzenia szkody.

Wprawdzie w przekonaniu pracodawcy szkoda została wyrządzona w sposób , który winien uzasadniać żądanie w pełnej wysokości , **lecz trudności dowodowe związane z wykazaniem celu przyświecającego pozwanej uniemożliwiają pracodawcy dochodzenie odszkodowania w pełnej wysokości.**

(pozew, k. 2-3)

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu I. M. podniosła zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego przez powoda w całości. Wskazała , iż poza sporem jest , że strona powodowa dochodzi roszczenia o zapłatę odszkodowania w związku z rzekomym **nieumyślnym wyrządzeniem szkody majątkowej** przez pozwaną wskutek nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych.

Pozwana zaprzeczyła, by wyrządziła powodowi jakąkolwiek szkodę. Wskazała, że w stanie faktycznym niniejszej sprawy zdarzeniem powodującym szkodę miałyby być sporządzenie przez pozwaną projektów dwóch decyzji administracyjnych z określonym opóźnieniem , natomiast szkoda , jak wskazuje sama strona powodowa przejawiała się w zapłacie kary pieniężnej przez powoda z tytułu wydania decyzji z uchybieniem ustawowego terminu. **Zapłata rzeczony kary miała miejsce 31 03 2015r.** Powód jako pracodawca pozwanej **powziął wiadomość** o sporządzeniu przez pozwaną projektów wiadomych decyzji **administracyjnych w dniu 1 października 2014r.** , kiedy to pozwana przedłożyła rzeczony projekty do akceptacji Naczelnikowi Wydziału (...) Starostwa Powiatowego w P. . Bezspornym też jest , że na mocy postanowienia Wojewody (...) z dnia 10 marca 2015r. powodowi została wymierzona kara pieniężna w kwocie 13 500zł, która , jak wspomniano została uiszczona w dniu 31 03 2015r. . Tak więc w ocenie strony pozwanej roszczenie uległo przedawnieniu 31 03 2016r. W okresie biegu przedawnienia nie nastąpiło jakiegokolwiek zdarzenie warunkujące zawieszenie lub przerwanie biegu przedawnienia .

(odpowiedź na pozew, k. 37-42)

Powód w piśmie procesowym z dnia 6 czerwca 2017 r. w całości podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Starostwo Powiatowe w P. w uzasadnieniu podało, że podniesiony przez I. M. zarzut przedawnienia jest bezpodstawny, wskazując na błędne utożsamianie daty wyrządzenia szkody z datą dobrowolnej wpłaty dokonanej przez pracodawcę w dniu 31 marca 2015 r. Dokonanie opłaty samo w sobie nie stanowiło jeszcze momentu powstania uszczerbku majątkowego po stronie pracodawcy, bo w przypadku uwzględnienia środków odwoławczych uiszczona kwota podlegałaby zwrotowi. Ponadto powód wskazał, że zarzut przyczyniania się powoda do powstania szkody nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem pozwana była samodzielnym, doświadczonym pracownikiem, który zaniedbał podstawowych czynności procesowych (wezwanie do uzupełnienia braków, wezwanie do uiszczenia opłaty skarbowej).

(pismo procesowe, k. 62-66)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Pozwana I. M. była zatrudniona u powoda Starostwa Powiatowego w P. w ramach umowy o pracę począwszy od 7 lutego 2008 r. na czas określony, a z dniem 1 stycznia 2013 r. na czas nieokreślony na stanowisku na początku młodszego referenta, po czym od 1 010 2013r. na czas nieokreślony na stanowisku specjalisty w Wydziale (...).

Do zakresu obowiązków na przedmiotowym stanowisku należało między innymi :

Wykonywanie zadań rzetelnie, sumiennie i terminowo z zachowaniem zasady samokontroli to jest prawidłowości wykonywania własnej pracy, załatwianie spraw z zakresu administracji publicznej zgodnie z przepisami kodeksu postępowania administracyjnego oraz przepisów ustaw szczególnych, znajomości i przestrzegania obowiązujących przepisów prawnych w zakresie zadań stanowiska pracy, współpraca z pracownikami starostwa w celu sprawnego przebiegu i realizacji prowadzonych zadań.

Z zakresu prawa budowlanego :

- 1) nadzór i kontrola nad przestrzeganiem przepisów prawa budowlanego,
- 2) przygotowywanie postanowień w sprawie udzielania zgody na odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych,
- 3) przygotowywanie decyzji w sprawie pozwolenia na budowę ze wszystkimi uwarunkowaniami wynikającymi z przepisów prawa,
- 4) przyjmowanie zgłoszenia o zamiarze budowy oraz wykonywania robót budowlanych nieobjętych obowiązkiem uzyskania pozwolenia na budowę,
- 5) przygotowywanie decyzji w sprawie zgłoszenia sprzeciwu o budowie oraz wykonywaniu robót i obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę,
- 6) przyjmowanie zgłoszenia o rozbiórkę nieobjętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia,
- 7) przygotowywanie decyzji w sprawie obowiązku uzyskania pozwolenia na rozbiórkę,
- 8) przygotowywanie odrębnych decyzji w sprawie zatwierdzenia projektu budowlanego,
- 9) przygotowywanie postanowienia w sprawie obowiązku usunięcia nieprawidłowości w projekcie budowlanym,
- 10) przygotowywanie decyzji w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia decyzji o pozwoleniu na budowę,
- 11) przygotowywanie decyzji o przenoszeniu pozwolenia na budowę na rzecz innej osoby,
- 12) przygotowywanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia o niezbędności wejścia do sąsiedniego budynku, lokalu lub nieruchomości, oraz warunków korzystania z tego budynku, lokalu lub nieruchomości,

13) przyjmowanie zgłoszenia w sprawie zmiany sposobu użytkowania,

14) badanie kompletności projektu budowlanego i posiadania wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń.

(**dowód:** umowa o pracę z dnia 7 lutego 2008 r., k. 8; umowa o pracę z dnia 31 grudnia 2012 r., k. 9; zakres uprawnień, obowiązków i odpowiedzialności służbowej, k. 23-24;)

Ponadto, pozwana była upoważniona do podpisywania w imieniu Starosty G. zawiadomień o wszczęciu postępowania administracyjnego, ostateczności decyzji, potwierdzeń, zaświadczeń, wezwań, postanowień, druków o wydanie dziennika budowy oraz innych pism określonych przepisami szczególnymi – w zakresie objętym właściwością wydziału, wynikającą z Regulaminu Organizacyjnego Starostwa Powiatowego w P..

(**dowód:** upoważnienie, k. 25)

W dniu 3 lipca 2014 r. do Starostwa Powiatowego w P. wpłynął wniosek o pozwolenie na nadbudowę holu budynku „(...)” o ogród dydaktyczny na działce nr (...), przy ul. (...) w miejscowości K., gm. K..

W dniu 1 października 2014 r. I. M. przedłożyła Naczelnikowi Wydziału S. D. dwa projekty decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego i udzieleniu pozwolenia na budowę – **pierwszy (decyzji o nr (...)) sporządzony w sprawie(...) i datowany na dzień 4 września 2014 r.**, drugi – (decyzji nr (...)) sporządzony w sprawie (...) i datowany na dzień 8 września 2014 r.

Finalnie do wydania decyzji w spornym zakresie doszło w dniu 3 października 2014 r.

Postanowieniem z dnia 10 marca 2015 r. Wojewoda (...) wymierzył Staroście G. karę pieniężną w wysokości 13 500 zł za zwłokę w wydaniu przedmiotowej decyzji z dnia 3 października 2014 r., nr (...) zatwierdzającej projekt budowlany i udzielający pozwolenia na nadbudowę w powyższym zakresie.

W uzasadnieniu postanowienia wskazano, iż zgodnie z brzmieniem art 35 ust. 6 ustawy Prawo budowlane właściwy organ jest zobowiązany do wydania decyzji w sprawie pozwolenia na budowę w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji.

Wojewoda (...) przyjął, że termin 65-dniowy rozpoczął swój bieg w dniu wpływu wniosku o pozwolenia na budowę, tj. w dniu 3 lipca 2014 r. W przedmiotowej sprawie organ I instancji wydał decyzję o pozwoleniu na budowę w dniu 3 października 2014 r., tj. w 92 dniu postępowania.

Dowód : postanowienie Wojewody (...) z dnia 10 marca 2015r.- akta postępowania administracyjnego dołączone k.19

Na powyższe postanowienie Starosta G. wniósł zażalenie do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego .

Dowód : zażalenie z dnia 20 marca 2015r. – k.21- 23 akta postępowania administracyjnego załączone

Postanowieniem z dnia 27 marca 2015r. Wojewoda (...) wstrzymał wykonanie postanowienia z dnia 10 03 2015r. wymierzającego karę pieniężną powodowi.

Dowód : postanowienie z dnia 27 marca 2015r. k. 24 – akta postępowania administracyjnego załączone

Zapłata kary pieniężnej przez powoda nastąpiła w dniu 31 marca 2015 r.

(**dowód:** potwierdzenie wykonania operacji, k. 22)

Postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2015 r. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego uchylił zaskarżone ww. postanowienie Wojewody (...) wymierzające Staroście G. karę pieniężną, w części dotyczącej wysokości nałożonej kary i ustalił wysokość kary na 12 500 zł.

W uzasadnieniu postanowienia wskazano m.i. iż przy wymierzaniu wysokości kary nie uwzględniono, iż 65 dni od daty wpływu wniosku upłynęło 6 września 2014r., a dniem tym była sobota, wobec czego zgodnie z przepisami kodeksu postępowania administracyjnego termin 65 dni określony w art. 35 ust.6 pkt 1 ustawy prawo budowlane upłynął w poniedziałek 8 września 2014r.

W treści uzasadnienia postanowienia z dnia 30 04 2015r. wskazano, iż postanowienie jest ostateczne, a stronie niezadowolonej z rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia za pośrednictwem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

(**dowód:** postanowienie Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego z dnia 30 04 2015r. k. 30-32 akt postępowania administracyjnego – załączonych)

Od postanowienia z dnia 30 04 2015r. powód wniósł skargę, która w miesiącu lipcu 2015r. przekazana została do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W.

Niesporne- odpowiedź na skargę w aktach postępowania administracyjnego- załączonych

Wojewódzki Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 13 maja 2016 r. w sprawie o sygn. akt (...) po rozpoznaniu sprawy ze skargi Starosty G. na ww. postanowienie Głównego Inspektora Nadzoru B. w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej za zwłokę w wydaniu decyzji, oddalił skargę.

(**dowód:** wyrok WSA, k. 17-21)

Wyrokiem z dnia 23 maja 2016r. Sąd Rejonowy (...) wG. w sprawie o sygn. akt(...) **uniewinnił pozwaną I. M.** oskarżoną o to, że w okresie od **6 września 2014r. do 1 października 2014r.** w P. działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętego zamiaru, będąc zatrudniona na stanowisku referenta w Wydziale (...) Starostwa Powiatowego w P. działając jako funkcjonariusz publiczny **nie dopełniła obowiązku rzetelnego i terminowego przygotowania projektu** decyzji administracyjnej nr (...), przedkładając takie projekty naczelnikowi Wydziału (...) Starostwa Powiatowego **w P. w dniu 1 października 2014r., po upływie 65 dni do sporządzenia decyzji**, czym działała na szkodę Starostwa Powiatowego w P. wyrządzając szkodę w wysokości 12 500 zł oraz narażając Starostwo na szkodę 23 000 zł tj. o czyn z art. 231§1k.k. w zw. Z art. 12 k.k.

Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z dnia 6 października 2016 r. w sprawie o sygn. akt(...) utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

(**dowód:** wyrok z dnia 23 maja 2016 r. wraz z uzasadnieniem, k. 303-310 akt o sygn.(...); wyrok z dnia 6 października 2016 r. wraz z uzasadnieniem, k. 358, 360-385 akt o sygn.(...))

Wynagrodzenie miesięczne pozwanej wynosiło 2 194, 20 zł brutto.

(**dowód:** zaświadczenie, k. 12)

Sąd zważył co następuje

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów prywatnych na okoliczność przebiegu zatrudnienia pozwanej i urzędowych znajdujących się w aktach sprawy oraz aktach o sygn. (...), w szczególności w oparciu o protokoły rozpraw, wyroki Sądu I i II instancji i ich uzasadnień oraz dokumentów załączonych do akt postępowania administracyjnego, znak sprawy: (...). W ocenie Sądu orzekającego powołane wyżej dowody zasługiwały na wiarę i uwzględnienie w zakresie w jakim stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w sprawie, albowiem były nie kwestionowane przez strony, jak również wzajemnie się uzupełniały. Wskazać należy, iż wiarygodność i rzetelność

dowodów z dokumentów, nie była kwestionowana przez żadną ze stron, także Sąd z urzędu nie znalazł podstaw do zdeprecjonowania ich wiarygodności. Dokumenty urzędowe zostały ocenione na podstawie art. 244 § 1 kpc który stanowi, że dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Dokumenty prywatne zaś Sąd ocenił na podstawie art. art. 245 kpc, zgodnie z którym dokument prywatny sporządzony w formie pisemnej albo elektronicznej stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie, treści dokumentów strony postępowania nie kwestionowały .

Pozostałe wnioski dowodowe , w szczególności jeżeli chodzi o osobowe źródła dowodowe , znalazło oddalić , jako nieprzydatne do rozstrzygnięcia sprawy z uwagi na skutecznie podniesiony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia.

Przechodząc do rozważań prawnych w pierwszej kolejności należy wskazać, iż zgodnie z art. 114 k.p. pracownik, który wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych ze swej winy wyrządził pracodawcy szkodę, ponosi odpowiedzialność materialną według zasad określonych w przepisach niniejszego rozdziału. Według art. 115 k.p. pracownik ponosi odpowiedzialność za szkodę w granicach rzeczywistej straty poniesionej przez pracodawcę i tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego wynikała szkoda, jednak art. 122 k.p. wskazuje, iż jeżeli pracownik szkodę wyrządził umyślnie, to obowiązany jest do jej naprawienia w pełnej wysokości. Stosownie do art. 116 k.p. pracodawca jest obowiązany wykazać okoliczności uzasadniające odpowiedzialność pracownika oraz wysokość powstałej szkody. Pracownik ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną pracodawcy tylko wtedy, gdy pracodawca udowodni (art. 116 k.p.) okoliczności uzasadniające tę odpowiedzialność: naruszenie obowiązków pracowniczych, winę pracownika (art. 114 k.p.), wysokość rzeczywistej straty oraz normalny związek przyczynowy między zachowaniem pracownika, a powstałą stratą (art. 115 k.p.).

Naruszenie obowiązków następuje wówczas, gdy pracownik działa sprzecznie z ciążącym na nim obowiązkiem lub gdy nie podejmuje działania, mimo że powinien to uczynić. Wszystkie te wymogi muszą być przy tym spełnione łącznie, aby zasadne było dochodzenie odszkodowania od pracownika - stwierdzenie braku choćby jednej z przesłanek wyłącza jego odpowiedzialność. (por. J. Iwulski i W. Sanetra, Kodeks Pracy. Komentarz, Wydawnictwo Librata, Warszawa 2000 r., str. 385-409, Kodeks Pracy. Komentarz pod red. W. Muszalskiego, wyd. 2, C.H.Beck Warszawa 2001 r., teza do art. 124 i 125 k.p. str. 547-579).

Bezspornym w sprawie jest , co przedstawiły strony w pozwie i odpowiedzi na pozew, jak również mając na uwadze treść wyroków zapadłych w sprawie o sygn. akt (...) , strona powodowa dochodzi od pozwanej odpowiedzialności odszkodowawczej z winy nieumyślnej na zasadach ogólnych kodeksu pracy / art.114k.p. i następne w granicach określonych treścią art. 119 kodeksu pracy. Próba wykazania winy umyślnej przy zarzuceniu pozwanej popełnienia przestępstwa zakończyła się niepowodzeniem.

Art. 291 § 2 kodeksu pracy stanowi , iż roszczenia pracodawcy o naprawienie szkody, wyrządzonej przez pracownika wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych, ulegają przedawnieniu **z upływem 1 roku od dnia, w którym pracodawca powziął wiadomość o wyrządzeniu przez pracownika szkody, nie później jednak niż z upływem 3 lat od jej wyrządzenia.**

Terminy przedawnienia roszczeń wskazanych przez 291 § 2 k.p. mają zastosowanie nie tylko do roszczeń pracodawcy o naprawienie szkody wyrządzonej przez pracownika wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych przewidzianych w art. 114 k.p., ale również do roszczeń z tytułu niewyliczenia się lub niezwrócenia mienia powierzonego pracownikowi (art. 124 i 125 k.p.). Datą powzięcia przez pracodawcę wiadomości o wyrządzonej przez pracownika szkodzie w rozumieniu 291 § 2 k.p. **jest data, w której pracodawca uzyskał wiadomość o faktach, z których - przy prawidłowym rozumowaniu - można i należy wyprowadzić wniosek, że szkoda jest wynikiem zawinonego działania lub zaniechania pracownika,** a nie data, w której wniosek taki został rzeczywiście przez pracodawcę z faktów tych wyprowadzony, względnie w której został przedstawiony pracodawcy przez inną osobę. Istotne jest przy tym, że pracodawca musi dowiedzieć się nie tylko o powstaniu

szkody, ale również znać osobę sprawcy szkody. Dopiero wówczas bowiem można wystąpić z roszczeniem przeciwko konkretnej osobie i ustalić dane wskazujące na jej odpowiedzialność za spowodowanie lub przyczynienie się do powstania szkody.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy uznać należało, iż powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W sprawie niniejszej Sąd orzekający uznał, iż **dzień, w którym pracodawca powziął wiadomość o wyrządzeniu przez pozwaną szkody, nie może być późniejszy od dnia doręczenia powodowi ostatecznej decyzji administracyjnej Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego z dnia 30 kwietnia 2015r. w sprawie (...)**, a nie data wydania wyroku przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w sprawie o sygn. (...), jak argumentuje strona powodowa.

Art. 127. § 1 kodeksu postępowania administracyjnego stanowi, iż od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie **odwołanie tylko do jednej instancji.**

§ 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy./.../

Zgodnie z treścią art. 138. § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo

2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo

3) umarza postępowanie odwoławcze.

§ 2. Organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

§ 3. (uchylony).

§ 4. Jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Natomiast zgodnie z treścią art. 52. § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. **Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi** skargę można wnieść po wyczerpaniu **środków zaskarżenia**, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka.

§ 2. Przez wyczerpanie środków zaskarżenia należy rozumieć sytuację, w której stronie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, taki jak zażalenie, odwołanie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, przewidziany w ustawie.

§ 3. Jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi, skargę na akty lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 i 4a, można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu

- w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności - do usunięcia naruszenia prawa.

§ 4. W przypadku innych aktów, jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi i nie stanowi inaczej, należy również przed wniesieniem skargi do sądu wezwać na piśmie właściwy organ do usunięcia naruszenia prawa. Termin, o którym mowa w § 3, nie ma zastosowania.

„ Wyczerpanie środków zaskarżenia lub wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, o których mowa w art. 52 § 1, 3 i 4, przed złożeniem skargi do sądu administracyjnego stanowią podstawową **przesłankę dopuszczalności skargi**, czyli warunek prawidłowego zaskarżenia określonego aktu lub czynności oraz bezczynności (przewlekłego prowadzenia postępowania) **w węższym rozumieniu (sensu stricto)** [por. T. Woś (w:) T. Woś (red.), Postępowanie (2015), s. 107–112, i w komentarzu do art. 58, uwagi 9–10]. **Artykuł 52 § 1** dopuszcza wniesienie skargi do sądu administracyjnego „po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie”. Przepis ten określa związek, sekwencję między postępowaniami administracyjnymi, w których podejmowane są akty lub czynności, które mogą być zaskarżone do sądu administracyjnego, a postępowaniem sądowoadministracyjnym, i **wyraża zasadę, że postępowanie sądowoadministracyjne nie powinno zastępować postępowania administracyjnego**, a więc nie może zostać wszczęte dopóty, dopóki to postępowanie się toczy, jak również zasadę, że **postępowanie sądowoadministracyjne nie może zostać uruchomione, jeżeli nie zostały wykorzystane środki weryfikacji** kwestionowanych **aktów i czynności**, dostępne podmiotowi, który chce uruchomić postępowanie sądowoadministracyjne, **w postępowaniu administracyjnym**. Taka intencja ustawodawcy znajduje potwierdzenie w postanowieniach art. 52 § 2, w którym ustawodawca wyjaśnia, że przez wyczerpanie środków zaskarżenia należy rozumieć sytuację, w której stronie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, taki jak zażalenie, odwołanie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, przewidziany w ustawie. **Artykuł 52 § 2 zawiera legalną definicję środka zaskarżenia, którego wyczerpanie stanowi niezbędną przesłankę skutecznego wniesienia skargi do sądu administracyjnego**. Przepis ten jako środki zaskarżenia nakazuje traktować zażalenie, odwołanie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, przewidziane w ustawie. Oznacza to – w nawiązaniu do przedstawionego już podziału środków zaskarżenia (środków prawnych) na zwyczajne i nadzwyczajne – że w ujęciu art. 52 § 1 **skuteczne wniesienie skargi wymaga wyczerpania** określonego w ustawie procesowej regulującej dane postępowanie, w którym został wydany kwestionowany akt, środka zaskarżenia (**środka prawnego**) **zwyczajnego**. Taki charakter prawny de lege lata, po zmianach wprowadzonych do art. 16 § 1 k.p.a. nowelą do k.p.a. i p.s.a. z 2010 r., ma wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy z art. 127 § 3 k.p.a. Zgodnie ze znowelizowanym art. 16 § 1 k.p.a. decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, są ostateczne. W tym kontekście należy jednak zwrócić uwagę, że charakter prawny wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z art. 127 § 3 k.p.a. przed jego zmianą dokonaną nowelą do k.p.a. i p.s.a. z 2010 r. był sporny; w ocenie NSA (por. uzasadnienie uchwały składu 7 sędziów NSA z dnia 22 lutego 2007 r., II GPS 2/06, ONSAiWSA 2007, nr 3, poz. 61) miał on charakter zwykłego środka zaskarżenia. Natomiast J.P. Tarno w zdaniu odrębnym do tej uchwały (ONSAiWSA 2007, nr 5, s. 203 i n.) argumentował za nadzwyczajnym charakterem tego środka prawnego.” Komentarz Tadeusza Wosia do art. 52

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób oczywisty w ocenie sądu wynika, iż doszło do przedawnienia roszczenia. Argumentacja powoda, że termin przedawnienia z art. 291 § 2 k.p. winno się liczyć od daty wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem powód miał świadomość szkody i osoby odpowiedzialnej co najmniej od chwili doręczenia mu decyzji Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego z dnia 30 kwietnia 2015r. , która była decyzją ostateczną , albowiem nie przysługiwał od niej żaden środek zaskarżenia , co zresztą zostało wskazane w uzasadnieniu postanowienia z dnia 30 04 2015r. Co więcej sama strona powodowa wskazała, iż karę nałożoną przez organ drugiej instancji uiściła już sama w dniu 31 03 2015r. , a nawet zarzuciła pozwanej popełnienie przestępstwa umyślnego i wniosła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w sprawie(...) już w dniu 15 12 2014r. !!!

„ Do rozpoczęcia biegu rocznego terminu z art. 291 § 2 niezbędna jest wiedza pracodawcy o szkodzie i osobie ją wyrządzającej, **nie jest natomiast konieczna znajomość dokładnej wysokości tej szkody**. Sama możliwość powzięcia wiadomości o tych dwóch okolicznościach (szkoda i jej sprawca), wymagająca pewnych czynności pracodawcy, nie powoduje rozpoczęcia biegu przedawnienia na podstawie § 2 komentowanego artykułu. Kazimierz Jaśkowski komentarz

W świetle powyższych bezspornych okoliczności oczywistym jest, iż strona powodowa powzięła wiadomość o szkodzie i osobie w jej ocenie szkodę wyrządzającej przed wydaniem wyroku przez Wojewódzki Sąd Administracyjny, skoro już w grudniu 2014r. złożyła przeciwko pozwanej zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa w tej sprawie wiążąc jednoznacznie nieterminowe przygotowanie projektu decyzji w sprawie nr (...) z osobą strony pozwanej, co wynika wprost z akt sprawy o sygn. (...), po czym otrzymała dwa postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym nakładające karę za nieterminowe wydanie decyzji nr (...), drugie postanowienie z 30 04 2015r. **wydane przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego było postanowieniem ostatecznym**, a jeszcze przed wydaniem postanowienia przez organ II instancji dokonała zapłaty kary wymierzonej przez organ pierwszej instancji / por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 1978 r., sygn.. akt I PR 167/78 „Datą powzięcia przez zakład pracy wiadomości o „wyrządzonej przez pracownika szkodzie” w rozumieniu przepisu art. 291 § 2 k.p. jest data, w jakiej zakład pracy uzyskał wiadomości o faktach, z których - przy prawidłowym rozumowaniu - można i należy wyprowadzić wniosek, że szkoda jest wynikiem zwinionego działania lub zaniechania pracownika, a nie data, w jakiej wniosek taki został rzeczywiście przez zakład pracy z faktów tych wyprowadzony lub w jakiej został przedstawiony zakładowi pracy przez inną osobę.”OSNC 1979/3/56

Dodatkowo w sprawie niedopełnienia obowiązku przez pozwaną w zakresie rzetelnego i terminowego przygotowania projektu decyzji administracyjnej z zawiadomienia Starostwa Powiatowego w P. toczyło się postępowanie karne przed Sądem Rejonowym(...) w G. w sprawie o sygn. akt (...). Postępowanie to zostało zakończone wydaniem prawomocnego wyroku uniewinniającego I. M..

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie 291 § 2 k.p. oddalił powództwo (pkt I wyroku).

Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 99 k.p.c., zgodnie z zawartą w tych przepisach zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, z której wynika, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowej obrony, ustalając wysokość wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego w oparciu o § 2 pkt 4 w zw. z § 9 ust.1 pkt 2 i § 15 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.) wraz z kosztami opłaty skarbowej (pkt II wyroku).